

[Justitsministeren.]

Der er ogsaa en anden Ting i det, det ærede Medlem Hr. Tholstrup sagde, som, hvis jeg opfattede det rigtigt, forekommer mig mærkeligt. Der var Tale om Punkt c i Betingelserne i § 22, Stk. 5, saaledes som dette foreslaas ændret: at den paagældende i de sidste 3 Aar jævnlige skal have ført Motorkøretøj. Jeg forstod det ærede Medlem saadan, at det vilde være ubilligt, naar Lovens Bestemmelser skal træde i Kraft, at man saa i den Overgang, der dér kan blive, kan komme til at afskære Personer, som nu virker, og maaske virker pænt og hæderligt, fra at fortsætte Virksomheden, fordi de, naar Loven træder i Kraft, ikke allerede har virket i 3 Aar. Forstod jeg det rigtigt? (Tholstrup: Ja, det var rigtigt!). Ja, saa gør det mig ondt, at det ærede Medlem heller ikke kan læse indenad, for dette Forhold er omhandlet i § 3, det staar paa anden Side nederst — jeg maa have Lov at citere —:

„... Politiet, der snarest undersøger, om de paagældende opfylder de i § 22, Stk. 5, under a og b angivne Betingelser“. Betingelsen om de 3 Aar staar under c; den skal altsaa ikke være absolut gældende. Jeg tror derfor ikke, der er meget Hold i den Anke.

De øvrige Bemærkninger, som ogsaa delvis fremførtes fra det ærede Medlem Hr. Skov Jørgensen, om, at man ved de Regler, man har, og ved de Begrænsninger, man yderligere vil indføre, afskærer Undgommen fra saa tidligt, som den maaske kunde ønske det, at komme ud og gøre Vejene usikre, tror jeg ikke jeg skal opholde mig ved.

I det store og hele er, som jeg allerede har nævnt, de Ændringer, som foreslaas nu, enten foreslaaet for 10 Aar siden af den nedsatte Kommission, og foreslaaet med en Begrundelse, som ikke er mindte aktuel i Dag, eller de er, som de Bestemmelser, der findes for Kørelærervirksomheden, ønsket af dem, der driver Erhvervet. At de kunde føre til, at nogle af de Kørelærere, som nu virker, afskæres fra fortsat at virke, nemlig hvis de ikke bestaar Prøven, det kan jeg ikke faa ind i mit Hoved, at man kan have noget imod.

Endelig maa jeg maaske ogsaa sige noget om de Bestemmelser, som foreslaas indført for Kørsel med Lillebiler. Ogsaa om dem gælder, at de har deres Udspring ikke i øjeblikkelige Flyvetanker af i Dag, men i de Overvejelser, som man var inde paa allerede i Kommissionsbetænkningen af 1938, og de er underbygget med de Erfaringer, man har gjort siden. Man stiller Krav til alle andre, som skal føre offentlige Be-

fordringsmidler, Krav, som er stærkere end dem, der nu kan stilles til Førerne af Lillebilerne. Det forekommer mig ganske inkonsekvent, at man her lader et Erhverv ligge aabent, nemlig Erhvervet som Fører af Lillebiler, saadan at praktisk talt enhver, som har Kørekort, kan gaa ind i det Erhverv, uden at der bydes Publikum den Sikkerhed, som Lovgivningen skylder at skaffe det Publikum, der vil benytte de offentlige Befordringsmidler. Om det saa skal kaldes Monopol, eller om Monopol skal være et uartigt Ord i denne Forbindelse, skal jeg ikke ofre mange Ord paa. De Bemærkninger, som ud fra Betragtningen Monopol er gjort mod det, der foreslaas, vilde, hvis de var rigtige, med mindst lige saa stor Vægt, ja, med større Vægt kunne rettes mod saa mange, mange andre Omraader af Næringslivet, hvor man er klar over, at man af Hensyn til Publikums Beskyttelse maa stille ganske bestemte Krav til dem, der skal udøve et eller andet Erhverv.

Jeg har trods de Bemærkninger, jeg her har maattet høre, dog bevaret et Haab om, at det skal lykkes os ved Udvalgsbehandlingen at føre det væsentlige i dette Lovforslag frem gennem den Sejlads mellem mange Skær, som jeg nok tænkte det vilde komme ud for.

Victor Gram: Der er adskillige af de Ting, der er blevet nævnt, som det vil være nemmest at behandle i et Udvalg, men jeg finder dog Anledning til at gøre et Par enkelte Bemærkninger.

Jeg havde ikke ventet, selv om det i og for sig ikke kom mig overraskende, den noget agitatoriske Stilling, som det ærede Medlem Hr. From tog til Forslaget. Det manglede ikke paa Udtalelser som, at der her var Tale om et Stykke Socialisering til Ødelæggelse af et ellers frit Erhverv, og at man fremsatte Forslag som dette, uanset at Valget havde givet til Resultat, at Socialdemokratiet ikke havde faaet Flertal i dette høje Ting. Hvis man forsøger paa at kravle ned fra disse lidt luftige Højder og kommer ned paa Jorden og taler lidt mere sammen om Tingene, vil man dog sikkert finde, at der i det Forslag, der her foreligger, ganske utvivlsomt er en god Portion sund Fornuft. Det, der er Tale om i denne Forbindelse, er jo ikke at ødelægge et frit Erhverv. Det, der er Tale om, er i høj Grad, at man fra Samfundets Side forsøger at føre dette Omraade ind under samfundsmæssig Kontrol, hvad der i høj Grad vil betyde baade større Sikkerhed for Publikum og bedre Forhold inden for det paagældende Erhverv. Der er